

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 56 ja EY 58 artiklaa, joista on tullut SEUT 63 ja SEUT 65 artikla, tulkittava siten, että tappiollisille ulkomaisille yhtiöille maksetuista osingoista pidätetyn lähdeveron aiheuttama haitta yhtiöiden kassatilanteeseen muodostaa itsessään pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitukselle ominaisen erilaisen kohtelun silloin, kun tappiollisten kotimaisten yhtiöiden saamat osingot verotetaan vasta sinä tilikautena, jona ne palaavat mahdollisesti voitollisiksi?
- 2) Voidaanko edellisessä kysymyksessä mainittu pääomien vapaan liikkuvuuden mahdollinen rajoitus oikeuttaa EY 56 ja EY 58 artiklasta, joista on tullut SEUT 63 ja SEUT 65 artikla, johtuvien vaatimusten kannalta tarpeella taata veronkannon tehokkuus, koska ulkomaiset yhtiöt eivät ole Ranskan verohallinnon valvonnassa, tai tarpeella säilyttää jäsenvaltioiden välinen verotusvallan jako?
- 3) Jos riidanalaisen lähdeveron pidättäminen voidaan lähtökohtaisesti hyväksyä pääomien vapaan liikkuvuuden kannalta,
 - estävätkö kyseiset määräykset pidättämästä lähdeveroa osingoista, jotka kotimainen yhtiö on maksanut toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tappiolliselle yhtiölle, jos tämä ulkomainen yhtiö lopettaa toimintansa palautumatta voitolliseksi, kun kerran samassa tilanteessa olevaa kotimaista yhtiötä ei tosiasiallisesti veroteta tällaisista osingoista, ja
 - onko kyseisiä määräyksiä tulkittava siten, että kun verotussäännöissä kohdellaan osinkoja eri tavalla sen mukaan, maksetaanko niitä kotimaisille vai ulkomaisille tahoille, on verrattava kumpaankin tahoon osinkojen yhteydessä kohdistuvaa tosiasiallista verorasitusta, minkä seurauksena pääomien vapaalle liikkuvuudelle asetettu rajoitus, joka johtuu siitä, että säännöissä suljetaan ainoastaan ulkomaisilta verovelvollisilta pois mahdollisuus vähentää menot, joilla on välitön yhteys osinkojen saamiseen sellaisenaan, voi olla oikeutettu kotimaisiin verovelvollisiin myöhempänä tilikautena sovellettavan tavanomaisen verokannan ja ulkomaisille verovelvollisille maksettuihin osinkoihin sovellettavan lähdeverokannan välisellä erolla, kun tämä ero kompensoi suoritettun veron suuruuden osalta veroperusteen eroa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 12.10.2017 – Henri Pouvin ja Marie Dijoux, Pouvinin puoliso v. Electricité de France (EDF)

(Asia C-590/17)

(2017/C 437/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Henri Pouvin ja Marie Dijoux, Pouvinin puoliso

Vastapuoli: Electricité de France (EDF)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltainen yhtiö toimii ammatinharjoittajana myöntäessään työntekijälleen asuntolainan osana asunnonostajien tukijärjestelmää, josta voivat hyötyä vain yhtiön henkilökunnan jäsenet?

- 2) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltainen yhtiö toimii ammatinharjoittajana myöntäessään tällaisen asuntolainan työntekijänsä puolisolle, joka on yhteisvastuullinen velallinen olematta kyseisen yhtiön henkilökunnan jäsen?
- 3) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltaisen yhtiön työntekijä toimii kuluttajana ottaessaan yhtiöltä tällaisen asuntolainan?
- 4) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että kyseisen työntekijän puoliso toimii kuluttajana ottaessaan saman lainan ei yhtiön työntekijänä vaan yhteisvastuullisena velallisena?

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 16.10.2017 – Apple Sales International, Apple Inc. ja Apple retail France EURL v. MJA eBizzcuss.comin (eBizzcuss) selvitysmiehenä

(Asia C-595/17)

(2017/C 437/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Apple Sales International, Apple Inc. ja Apple retail France EURL

Vastapuoli: MJA eBizzcuss.comin (eBizzcuss) selvitysmiehenä

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi soveltaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvää oikeuspaikkalauseketta?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko asetuksen N:o 44/2001 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi soveltaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvää oikeuspaikkalauseketta myös silloin, kun mainitussa lausekkeessa ei viitata nimenomaisesti kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvaa vahingonkorvausvastuuta koskeviin riitoihin?
- 3) Onko asetuksen N:o 44/2001 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi sivuuttaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvän oikeuspaikkalausekkeen silloin, kun jäsenvaltion tai unionin viranomaisen ei ole todennut kilpailuoikeuden rikkomista?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1)